

12. เคเอสซีกรณีตัวอย่างผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตรายแรกของไทย

12.1 มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญเป็นศูนย์เพาะชำให้

หลังจากมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญอนุมัติตามข้อเสนอของผู้เขียน ให้บังคับนักศึกษาทุกคนใช้อินเทอร์เน็ต ให้มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ ก็มีนักศึกษาและผู้ปกครองแสดงความสนใจ จะใช้อินเทอร์เน็ตในทางธุรกิจ ในยุคแรกของอินเทอร์เน็ต ในสหรัฐอเมริกาประมาณ พ.ศ. 2512-2531 รัฐบาลสหรัฐอเมริกาอนุญาตให้ใช้อินเทอร์เน็ตเฉพาะในการศึกษาและวิจัยเท่านั้น ในยุคแรกของอินเทอร์เน็ตเมืองไทย ประมาณ พ.ศ. 2530-2537 รัฐบาลก็อนุญาตให้ใช้อินเทอร์เน็ตเฉพาะในการศึกษาและวิจัยเท่านั้น

ผู้เขียนได้ไปกราบเรียนปรึกษา ภราดา ดร. ประทีป มาร์ติน โกลมมาศ อธิการบดีมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญว่า อยากจะเปิดบริการอินเทอร์เน็ตให้ใช้ในการพัฒนาธุรกิจ โดยจะขอให้มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญช่วยเป็นศูนย์เพาะชำ (Incubator) ให้เหมือนมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกาที่อนุญาตให้ผู้เริ่มต้นธุรกิจไปเช่าอาคารสถานที่ จัดอาจารย์ และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยช่วยงาน เหมือนกับต้นไม้ที่เพาะชำได้ที่แล้วก็ย้ายออกจากมหาวิทยาลัยไปอยู่ที่อื่น เมื่อบริษัทเพาะชำเจริญเติบโตพอประมาณ ก็ย้ายออกจากมหาวิทยาลัยไปอยู่ที่อื่น บราเดอร์ มาร์ติน นำรักมาก กรุณาอนุญาตให้มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญเป็นผู้เพาะชำให้บริษัทที่ผู้เขียนจะเปิดขึ้น

12.2 จดทะเบียนเคเอสซีเป็นบริษัทให้บริการอินเทอร์เน็ตเชิงพาณิชย์เป็นรายแรกในประเทศไทย

ผู้เขียนเริ่มศึกษาหาวิธีเปิดบริษัท ให้บริการอินเทอร์เน็ตเชิงพาณิชย์ พบว่า การสื่อสารแห่งประเทศไทย (กสท.) มีอำนาจตามกฎหมายไทยที่จะอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ใครเปิดบริษัทอินเทอร์เน็ตเชิงพาณิชย์ โดยวิธีให้บริษัทใหม่ยกหุ้นให้ กสท. แล้วแบ่งกำไรให้ กสท. ตามสัดส่วนของหุ้นที่ กสท. ถืออยู่ นั่นสรุปแล้ว ต้องตั้งสองบริษัทคือบริษัทที่จะไปร่วมทุนกับกสท. และบริษัทร่วมทุน

สำหรับบริษัทที่จะไปร่วมทุนกับ กสท. นั้นผู้เขียนใช้ชื่อหน่วยงานด้านอินเทอร์เน็ต ซึ่งตั้งไว้ที่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ คือ “ศูนย์บริการวิทยาการอินเทอร์เน็ต หรือเคเอสซี (Internet KSC = Internet Knowledge Service Center)” เพราะสมัยนั้นและสมัยนี้ “สังคมแห่งความรู้ (Knowledge-Based Society)” เป็นเรื่องสำคัญ

กระทรวงพาณิชย์รับจดทะเบียนบริษัท “ศูนย์บริการวิทยาการอินเทอร์เน็ต (Internet KSC)” เมื่อวันที่ 7 มิถุนายน พ.ศ. 2537 โดยระบุวัตถุประสงค์ที่จะให้บริการโทรคมนาคม รวมทั้งอินเทอร์เน็ต ฉะนั้นอาจจะกล่าวได้ว่า บริษัทศูนย์บริการวิทยาการอินเทอร์เน็ต เป็นบริษัทแรกที่จดทะเบียนให้บริการอินเทอร์เน็ตโดยถูกต้องตามกฎหมาย ชื่อบริษัทตอนนั้นผู้เขียนใช้ “ต” ในคำว่า “อินเทอร์เน็ต” คล้ายกับ “ไทยอินเทอร์เน็ต” ไม่ใช่ “ไทยอินเทอร์เน็ต”

ส่วนบริษัทร่วมทุนกับ กสท. ใช้ชื่อว่า “บริษัทเคเอสซี คอมเมอร์เชียล อินเทอร์เน็ต” จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมายไทยกับกระทรวงพาณิชย์ เมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2537 เป็นบริษัทร่วมทุนด้านอินเทอร์เน็ตกับ กสท. ส่วนบริษัทอินเทอร์เน็ตประเทศไทยจดทะเบียนไม่ได้ตอนนั้นเพราะผู้ถือหุ้นเป็นรัฐบาลถึงต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี ซึ่งคณะรัฐมนตรีตอนนั้นไม่ให้ความเห็นชอบ กว่าอินเทอร์เน็ตประเทศไทยจะจดทะเบียนได้ก็หลังเคเอสซีเป็นปี

สรุปแล้วเคเอสซีเป็นบริษัทให้บริการอินเทอร์เน็ตเชิงพาณิชย์ที่จดทะเบียนกับกระทรวงพาณิชย์ถูกต้อง เป็นบริษัทแรกในประเทศไทย เมื่อ พ.ศ. 2537

12.3 ต้องไปพบเจ้าหน้าที่เป็นร้อยท่านกว่าจะได้รับอนุญาต

เมื่อวันที่ 19 เมษายน พ.ศ. 2537 ผู้เขียนยื่นข้อเสนอลงถึง กสท. ขอเชิญร่วมทุน กับ “อินเทอร์เน็ตเคเอสซี” เพื่อตั้ง “เคเอสซี คอมเน็ต” ต่อมาเมื่อวันที่ 1 กันยายน พ.ศ. 2537 ฯพณฯ สุเทพ อุตสาหกร รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย แต่งตั้งผู้เขียนเป็นที่ปรึกษาด้านอินเทอร์เน็ต

ผู้เขียนต้องไปติดต่อเจ้าหน้าที่ หัวหน้ากอง ผู้อำนวยการกอง ผู้อำนวยการหน่วยงาน กรรมการต่าง ๆ ที่ปรึกษารัฐมนตรี รัฐมนตรี รวมแล้วเป็นร้อยท่าน กว่าจะได้รับอนุมัติให้จัดบริการอินเทอร์เน็ตเชิงพาณิชย์ ความจริง กสท. บอกปิดข้อเสนอของผู้เขียนหลายครั้ง เพราะต้องการให้อินเทอร์เน็ตประเทศไทยเป็นผู้ให้บริการ รายเดียว นักข่าวและผู้เขียนว่า “อาจารย์ยอมแพ้เถิด เขาไม่ให้อาจารย์ทำหรอก” แต่ผู้เขียนก็วิ่งเต้นสุดฤทธิ์ บางวันมีคนโทรศัพท์ไปบอกผู้เขียนว่า รัฐมนตรีจะกลับจากต่างประเทศ ถึงตอนเมืองตอน 6 โมงเช้า ผู้เขียน ก็ต้องรีบตื่นแต่เช้ามีตไปรอรับรัฐมนตรีตอน 6 โมงเช้าที่ตอนเมือง บางทีไปขอพบผู้อำนวยการตั้งแต่เช้า ท่านไม่ว่างให้พบเพราะติดประชุม ก็รออยู่จนท่านเลิกประชุมตอนเที่ยง ท่านก็ไม่ให้พบ ผู้เขียนก็รอดอนบาย ท่านก็จะรีบไปประชุมอีก ก็รอจนเย็นท่านจึงใจอ่อนให้พบ

เมื่อวันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ.2537 ผู้เขียนอยู่ที่กรุงฮานอยในฐานะที่ปรึกษาของเวียดนามให้คำปรึกษา เรื่องการจัดบริการอินเทอร์เน็ต วันนั้นมีการประชุมคณะกรรมการ กสท. ผู้เขียนโทรศัพท์จากฮานอยถามก็ได้ความว่า บอร์ด กสท. อนุมัติให้ กสท. ร่วมทุนกับอินเทอร์เน็ต เคเอสซี ตั้งเคเอสซีคอมเน็ตให้บริการอินเทอร์เน็ต เชิงพาณิชย์ได้

หลังจากนั้นก็ยังคงวิ่งเต้นเจรจาต่อรองสัญญา วิ่งเต้นขอมิเกตเวย์ เชื่อมต่อต่างประเทศ และวิ่งเต้นต่าง ๆ อีกมากมายกว่าจะได้เป็นบริษัทให้บริการอินเทอร์เน็ตที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทยในแง่ของรายได้และจำนวนลูกค้า อยู่ระยะหนึ่ง

12.4 เคเอสซีได้กำไรตั้งแต่วันแรกที่เปิดดำเนินการ

บิล เกตส์ กล่าวว่า “กำไรจากการให้บริการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต คือ ศูนย์อินเทอร์เน็ตเป็นเหมืองทอง ทุกคนก็วิ่งไปขุดทอง แต่ไม่มีใครขุดได้ทองจากการให้บริการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต” กำไรที่ได้นั้นมาจากการขายบริษัท และจากการเก็บกำไรราคาหุ้นของบริษัท

ใน พ.ศ. 2541 มูลค่าบริษัทที่เกี่ยวข้องกับอินเทอร์เน็ตในสหรัฐอเมริกาโดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 7 เท่า เพราะคนปั่นหุ้นกัน ในเดือนมกราคม พ.ศ. 2542 เดือนเดียว บริษัทเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตในอเมริกา 7 บริษัท มีราคาหุ้นเพิ่มขึ้นถึง 2 เท่า

บริษัทที่เกี่ยวข้องกับอินเทอร์เน็ตในสหรัฐอเมริกา ไม่มีบริษัทใดเลยได้กำไรในปีแรกที่เปิดดำเนินการ อย่างไรก็ตามเคเอสซีเป็นข้อยกเว้น เพราะเป็นบริษัทอินเทอร์เน็ตรายเดียวในโลก ที่ได้กำไรตั้งแต่วันแรก ของการดำเนินการ ต้องกราบขอบพระคุณ บราเดอร์ มาร์ติน ที่กรุณาเป็นศูนย์เพาะชำให้ ซึ่งทำให้เคเอสซี ไม่ต้องลงทุนมากในระยะแรกตามหลักการของศูนย์เพาะชำ นับได้ว่ามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญเป็นมหาวิทยาลัย ที่ประสบความสำเร็จอย่างดีเยี่ยมในการทำหน้าที่ศูนย์เพาะชำให้บริษัทตั้งใหม่ ต่อมาที่อาคาร “ศรีศกดิ์ จามรमान สถานเทคโนโลยีสารสนเทศ” ก็ได้รับการสนับสนุนจากบราเดอร์ มาร์ติน และบราเดอร์ บัญชา ให้มาทำหน้าที่ เป็นศูนย์เพาะชำให้บริษัทใหม่ ๆ

ในตอนแรกของบริษัทเคเอสซีนั้น ผู้เขียนจะเป็นอย่างฝรั่งเรียกว่า “เดินหัวเราะไปธนาคาร (Walk laughing to the bank)” ทุกวันมีฝรั่งและคนไทยที่กลับจากต่างประเทศสนใจจะใช้อินเทอร์เน็ต ก็ไปทีมมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ วิทยาเขตหัวหมาก ขึ้นไปชั้น 11 อาคารเอ ซึ่งมีห้องเล็ก ๆ เป็นสำนักงานของเคเอสซี แต่ละคนเอาเงินไปจ่ายคนละ 20,000 บาท เพื่อใช้บริการอินเทอร์เน็ต 1 ปี ฉะนั้น ทุกวันผู้เขียนก็จะมีเงินไปฝาก ธนาคารหลายแสนบาท ทำให้เคเอสซีได้กำไรตั้งแต่วันแรกของการเปิดดำเนินการ

12.5 ทำอิคอมเมอร์ซและไซเบอร์คาเฟียแรกของไทย

ผู้เขียนทำงานวันละ 14-16 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 7 วัน หลายคนกล่าวว่า ผู้เขียนเป็น “ผู้ควบคุมทาสให้ทำงาน (Slave Driver)” มีปัญหาอะไรผู้เขียนก็หัวเราะและยิ้มได้อยู่เสมอ แบบ “ยิ้มได้เมื่อภัยมา” มีคนกล่าวว่า “คนอื่น ปวดหัวจะตายกันหมดแล้ว อาจารย์ยังหัวเราะหน้าระรื่นอยู่ได้” ผู้เขียนหัวเราะไปแก้ปัญหาไป ออกแบบโลโก้บริษัท เอง ออกแบบฟอร์มต่าง ๆ เอง เขียนโฆษณาเอง แลลงข่าวเอง จัดฝึกอบรมให้ประชาชนรู้จักอินเทอร์เน็ตเอง

วันเสาร์-อาทิตย์ ผู้จัดการบริษัทอินเทอร์เน็ตอื่นเขาหยุดงานพักผ่อน ผู้เขียนไม่หยุด ฉะนั้น ผู้เขียนก็วิ่งนำหน้าไปได้ตลอดเวลา เคเอสซีมีผลงานมากมายดังตัวอย่างต่อไปนี้

วันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2538 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี พระราชทานพระราชานุญาตให้ ศ.ดร. ศรีศักดิ์ จามรมาน ภราวดา ดร.ประทีป มาร์ติน โกมลมาศและคณะ เข้าเฝ้าทูลเกล้าฯ ถวาย เครื่องจักรอุปกรณ์และบริการอินเทอร์เน็ตสำหรับใช้ในวัง

วันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2538 เคเอสซีประกาศศูนย์การค้าทางอินเทอร์เน็ต (Internet Shopping Mall) แห่งแรกในเมืองไทย ในการสัมมนาจัดโดยหอการค้าอเมริกัน เบิร์ดและฮาร์ดนิกแต่งเพลงและนักร้องให้เคเอสซี นำเพลงไปใส่ในศูนย์การค้าอินเทอร์เน็ตของเคเอสซี ให้ผู้สนใจฟังตัวอย่างเพลงได้ในอินเทอร์เน็ตเป็นครั้งแรกของประเทศไทย

วันที่ 21 เมษายน พ.ศ. 2538 สำนักงานจัดสภาพการจราจรสำนักนายกรัฐมนตรี โดยท่านผู้อำนวยการ ยงยุทธ สารสมบัติ ตั้งคณะกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตมากรายงานสภาพจราจรในกรุงเทพฯ โดย ศ.ดร. ศรีศักดิ์ จามรมาน เป็นประธานต่อระบบไปสาดิตที่ทำเนียบรัฐบาล ให้นายกรัฐมนตรีและคณะชม แต่พอดีเปลี่ยนรัฐบาล หลังจากนั้นจึงไม่ทันได้ใช้จริง

วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2538 เคเอสซีส่งเสริมการเลือกตั้งที่ทั่วประเทศ โดยจัดทำโฮมเพจฟรี ให้ทุกพรรคการเมืองและผู้สมัคร สส. ทุกท่าน อาทิ จัดทำโฮมเพจให้นายกรัฐมนตรี “www.Chuan.th.org” โดยที่ “th.org”, “th.com”, “th.net”, “Thailand.net”, “ofThailand.com” เป็นต้น เป็นชื่ออาณาเขตอินเทอร์เน็ตที่จดทะเบียนโดย ศ.ดร. ศรีศักดิ์ จามรมาน

วันที่ 27 กรกฎาคม พ.ศ. 2538 บริษัทจัสมิน อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล ซึ่งมี ดร. อดิศักดิ์ โภธารามิก เป็นประธานเซ็นสัญญาซื้อหุ้นเคเอสซี ร้อยละ 25

วันที่ 5 ตุลาคม พ.ศ. 2538 เคเอสซีเซ็นสัญญากับซัน ให้เคเอสซีเป็นผู้แทนขายเครื่องซันเป็นรายที่ 3 ในไทย และรายแรกในการขายด้านอินเทอร์เน็ต

วันที่ 21 ธันวาคม พ.ศ. 2538 เคเอสซีเซ็นสัญญากับโรงแรมดุสิตธานีและบริษัทเอวีเอส ตั้งไซเบอร์คาเฟ่แห่งแรกในเมืองไทย มีเทอร์มินัล 11 เครื่อง และใช้สมาร์ตการ์ดควบคุมการใช้งานของลูกค่านับได้ว่าเป็นรายแรกในไทยที่นำสมาร์ตการ์ดมาใช้ในบริการอินเทอร์เน็ต

วันที่ 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2539 ผู้เขียนนำโฮมเพจนายกรัฐมนตรีไปสาดิตที่ทำเนียบนายก

วันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2539 เคเอสซีร่วมกับเวทเซคท์ จัดทำโฮมเพจรายการโทรทัศน์ไทยในอินเทอร์เน็ต

12.6 จัดอบรมจาวาและรายการ “อินเทอร์เน็ตไอทีทอล์ค”

วันที่ 18 มีนาคม พ.ศ. 2539 มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เคเอสซี และซัน จัดฝึกอบรมภาษาจาวาเป็นครั้งแรกในเมืองไทย

วันที่ 4 มกราคม พ.ศ. 2540 เริ่มรายการวิทยุ “อินเทอร์เน็ตไอทีทอล์ค” ที่ FM 97 โดยมี ศ.ดร. ศรีศักดิ์ จามรมาน เป็นผู้ดำเนินรายการ ก่อนกำหนดมีการประชาสัมพันธ์ทางวิทยุ ซึ่งสถานีโฆษณาว่า “เชิญฟังรายการอินเทอร์เน็ตไอทีทอล์ค” ผู้เขียนโทรศัพท์ไปขอให้แก้ “อิต” เป็น “ไอที” ทางสถานีบอกว่าทำสปอตไปแล้ว ต้องออกอากาศ 1 สัปดาห์ ต่อมาผู้เขียนไปสอบและสอบได้เป็นผู้ประกาศ

วันที่ 10 มีนาคม พ.ศ. 2540 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี พระราชทานพระราชานุญาตให้ ศ. ศรีศักดิ์ จามรมาน และภราวดา ดร. ประทีป มาร์ติน โกมลมาศ เข้าเฝ้าถวายการบรรยายหลักสูตรอินเทอร์เน็ตระยะสั้น เป็นพระมหากรุณาธิคุณล้ำเกล้าล้ำกระหม่อม

วันที่ 17 กรกฎาคม พ.ศ. 2540 เคเอสซีเซ็นสัญญาให้บริการ “โรมมิ่ง (Roaming)” กับ “กริค (GRIC)” และ “ไอพาส (IPass)” ให้สมาชิกเคเอสซีใช้บริการอินเทอร์เน็ตได้ 1,500 แห่งในกว่า 150 ประเทศ

วันที่ 17 กรกฎาคม พ.ศ. 2540 เคเอสซีเป็นไอเอสพีรายแรกในเมืองไทย ที่ให้บริการโมเด็มขนาด 56 กิโลบิตต่อวินาที (Kbps) ทั้งสองระบบคือ มาตรฐานเอ็กซ์ทู (X2) และมาตรฐานเฟล็กซ์ (Flex)

วันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2540 เคเอสซีเซ็นสัญญากับไมโครซอฟท์ให้บริการวิทยุและโทรทัศน์ผ่านอินเทอร์เน็ต

วันที่ 8 ตุลาคม พ.ศ. 2540 เคเอสซีเปิดเว็บไทยแคสต์ (www.thaicast.ksc.net) กระจายเสียงสถานีวิทยุ 6 สถานีและแพร่ภาพรายการโทรทัศน์ 1 สถานี

วันที่ 9 ตุลาคม พ.ศ. 2540 เคเอสซี กรมตำรวจ ร่วมกับมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ และสมาคมอินเทอร์เน็ตจัดฝึกอบรม “อินเทอร์เน็ตโพลิส” เดือนละ 200 คน

วันที่ 2 เมษายน พ.ศ. 2541 มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญและเคเอสซี จัดฝึกอบรมอินเทอร์เน็ตฟรีให้สมาคมคนหูหนวกแห่งประเทศไทย

วันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ. 2541 สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยตั้ง ศ.ดร. ศรีศักดิ์ จามรमान เป็นที่ปรึกษาเศรษฐกิจ

วันที่ 19 มิถุนายน พ.ศ. 2541 ทบวงมหาวิทยาลัยตั้ง ศ.ดร. ศรีศักดิ์ จามรमान เป็นประธานคณะกรรมการเปิดดำเนินการหลักสูตรคอมพิวเตอร์และโทรคมนาคม

วันที่ 22 มิถุนายน พ.ศ. 2541 ฯพณฯ รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีพาณิชย์ ดร. ศุภชัย พานิชภักดิ์ ตั้ง ศ.ดร. ศรีศักดิ์ จามรमान เป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านอีคอมเมิร์ซ

วันที่ 11 กรกฎาคม พ.ศ. 2541 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ร่วมกับเคเอสซี จัดสัมมนา “อินเทอร์เน็ตในการส่งเสริมอุตสาหกรรม” มีผู้เข้าฟังกว่า 700 คน

วันที่ 13 กรกฎาคม พ.ศ. 2541 ฯพณฯ รัฐมนตรีพาณิชย์แต่งตั้ง ศ.ดร. ศรีศักดิ์ จามรमान เป็นผู้จัดการโครงการนำร่องพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งเสริมการส่งออก

วันที่ 10 สิงหาคม พ.ศ. 2541 มหาวิทยาลัยบูรพาตั้ง ศ.ดร. ศรีศักดิ์ จามรमान เป็นประธานสรรหาผู้อำนวยการศูนย์คอมพิวเตอร์

วันที่ 20 สิงหาคม พ.ศ. 2541 เคเอสซีประกาศบริการใหม่ 2 บริการ คือ “ฮอตเน็ตเดลิเวอรี่ (Hot Net Delivery)” และ “อีซีเน็ต (EZ Net)” เป็นการส่งคนไปติดตั้งและฝึกอบรมอินเทอร์เน็ตให้ที่บ้าน และอินเทอร์เน็ตที่ใช้งานง่ายและราคาต่ำ

วันที่ 8 กันยายน พ.ศ. 2541 เคเอสซีประกาศบริการ “อินสแตนตเว็บเซอร์วิส (Instant Web Service)” ให้ลูกค้าจัดทำเว็บได้ทันที

วันที่ 21 ตุลาคม พ.ศ. 2541 เคเอสซีกับโทรทัศน์ช่อง 7 สี เปิดบริการโทรทัศน์ 7 สี ในอินเทอร์เน็ต

วันที่ 26 ตุลาคม พ.ศ. 2541 มหาวิทยาลัยสยามลงนามในสัญญากับเคเอสซี เปิดศูนย์บริการอินเทอร์เน็ตเคเอสซี ที่มหาวิทยาลัยสยาม

วันที่ 25 พฤศจิกายน พ.ศ. 2541 เคเอสซีขยายแบนด์วิดท์เป็น 8 เมกะบิตต่อวินาที (Mbps) ไปสหรัฐอเมริกา

วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2541 อินเทอร์เน็ตเคเอสซีและเคเอสซีคอมเน็ต ได้กำไรรวมประมาณ 40 ล้านบาท หรือ 1 ล้านเหรียญสหรัฐ

วันที่ 8 เมษายน พ.ศ. 2542 ธนาคารกรุงไทยและเคเอสซี ประกาศบริการอีคอมเมิร์ซ และเคเอสซีเพิ่มแบนด์วิดท์ไปอเมริกาเป็น 12 Mbps นับได้ว่าเป็นไอเอสพี ที่มีสายเชื่อมโยงไปอเมริกาใหญ่ที่สุดในตอนนั้น

เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2542 เคเอสซีประกาศแผนเปิดสาขา 46 จังหวัดและประกาศจะขยายสายเชื่อมโยงไปอเมริกาเป็น 16 Mbps ในปลาย พ.ศ. 2542 แล้วเป็น 45 Mbps ใน พ.ศ. 2543

12.7 เคเอสซีไม่กู้เงินใครและร่วมมือกับทุกฝ่าย

หลักการสำคัญ 4 ประการที่ทำให้เคเอสซีประสบความสำเร็จคือ ไม่เป็นหนี้ มีมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญเป็นศูนย์เพาะเล็ก ทำงานหนัก และร่วมมือกับทุกฝ่ายแบบ “ชนะ-ชนะ (Win-Win)”

หลักการแรกคือ “ไม่กู้เงินใคร” เป็นหลักการของผู้เขียนเองซึ่งในวงการธุรกิจไม่เห็นด้วย แต่ทำให้เคเอสซีไม่มีปัญหาเหมือนบริษัทอื่น ความจริงผู้เขียนยอมทำข้อเสนอขอกู้เงินจากแหล่งในสหรัฐอเมริกา โดยจะขอกู้ 100 ล้านบาท เขาพิจารณาแล้วบอกเป็นโครงการที่ดี แต่ขอแก้ทีเดียวคือ เปลี่ยนจากกู้ 100 ล้านบาท เป็นกู้ 100 ล้านเหรียญ ดอกเบี้ยสหรัฐอเมริการ้อยละ 6 เอาจมาฝากบริษัทการเงินในไทยได้ดอกเบี้ยร้อยละ 12 กำไรแน่นอน แต่โชคที่ผู้เขียนไม่กู้ เพราะเพื่อนบางคนกู้แล้ว ต่อมารัฐบาลประกาศอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัว กู้มาเหรียญละ 25 บาท ต้องส่งคืนเหรียญละ 52 บาท บางคนฆ่าตัวตาย บางคนขนเงิน 100 ล้านบาทหนีไปต่างประเทศปล่อยให้บริษัทเจ๊ง ผู้เขียนตัดสินใจไม่กู้เพราะเมื่อต้น พ.ศ. 2542 เคเอสซีมีเงินสดเหลือถึง 100 ล้านบาท

ผู้เขียนไม่ใช่นักธุรกิจประเภทที่ไม่ยอมใช้เงินตนเองและใช้เงินกู้เท่านั้น ความจริงประสบการณ์ธุรกิจผู้เขียนก็พอจะมีบ้าง อาทิ เป็นผู้ก่อตั้งบริษัทโปรเฟสชันนิงเซอร์วิส ให้บริการแก่ธนาคารไทยพาณิชย์ลงทุนกับสมองของผู้เขียนและไม่มีความเสี่ยงเลย เป็นผู้จัดการบางกอกดาต้าเซ็นเตอร์อยู่ 3 ปี และเป็นที่ปรึกษาผู้จัดการใหญ่ธนาคารกรุงเทพอยู่ 3 ปี

หลักการที่สอง คือ ให้มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญเป็นศูนย์เพาะชำ เป็นหลักการที่มหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา อาทิ มหาวิทยาลัยนอร์ทคาโรไลนาใช้ช่วยผู้สนใจเริ่มธุรกิจ ต้องกราบขอบพระคุณ ภรดา ดร. ประทีป มาร์ติน โกลมมาต ที่กรุณารับข้อเสนอของผู้เขียนให้อัสสัมชัญทำแบบเดียวกับนอร์ทคาโรไลนา ทั้งอัสสัมชัญและเคเอสซีต่างเสริมผลประโยชน์ซึ่งกันและกัน

อัสสัมชัญก็ได้ชื่อเสียง เพราะผู้เขียนไปที่ไหนในงานของเคเอสซีก็เป็นการประชาสัมพันธ์อัสสัมชัญไปด้วย เพราะทุกคนก็รู้ว่าผู้เขียนอยู่อัสสัมชัญ ทำให้มีคนสมัครเรียนอัสสัมชัญมากขึ้น เพราะอยากเรียนกับ ศ.ดร. ศรีศักดิ์ จามรมาน

ตัวอย่างหนึ่งที่ได้รับประโยชน์ร่วมกันก็คือ ในการจัดงานเอเชียนเกมส์ต้องมีโฮมเพจ 120 หน้า ในเวลา 7 วัน มิฉะนั้นประเทศไทยก็จะไม่ได้เป็นเจ้าภาพ ไม่มีไอเอสพีรายไหนรับทำ แต่เคเอสซีก็ทำได้ เพราะสามารถระดมกำลังนักศึกษามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญมาช่วยทำ เคเอสซีก็ได้เงิน อัสสัมชัญก็ได้ชื่อเสียง

หลักการที่ 3 คือ การทำงานหนัก เป็นหลักการของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญที่ระบุว่า “ทำงานหนักแล้วจักชนะทุกอย่าง (Hard work Conquer all)” ผู้บริหารไอเอสพีรายอื่นทำงานวันละ 8 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 5 วัน ได้คนละ 40 ชั่วโมง ผู้เขียนทำงานวันละ 14-16 ชั่วโมง เฉลี่ยวันละ 15 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 7 วัน รวมสัปดาห์ละ 105 ชั่วโมงมากกว่าคนอื่น 2 เท่าครึ่ง

หลักการที่ 4 คือ “ชนะ-ชนะ (Win – Win)” ผู้เขียนเซ็นสัญญาทุกฝ่าย แม้ว่าจะเป็นผู้แข่งกันก็เซ็น ถ้ากรณีที่เซ็นนั้นได้ประโยชน์ทั้ง 2 ฝ่าย รวมแล้วผู้เขียนเซ็นสัญญาร่วมมือกว่า 50 สัญญา

12.8 เกือบได้เป็นมหาเศรษฐีแต่ตลาดอินเทอร์เน็ตพังก่อน

สมัยบริษัทอินเทอร์เน็ตเฟื่องฟู มีผู้จดทะเบียน ซึ่งอาณาเขตอินเทอร์เน็ต 20 ล้านชื่อ ในบรรดาผู้ที่ทำธุรกิจอินเทอร์เน็ต 100 คนจะเป็นเศรษฐีเงินล้าน 10 คน ต่อมาตลาดพังบริษัทอินเทอร์เน็ตเจ๊งเดือนละ 400-500 บริษัท ตัวอย่างเช่น บริษัทเน็ตเวิร์คโซลูชันมีคนซื้อไปราคาประมาณ 2,000 ล้านเหรียญ แล้วอีก 2-3 ปีต่อมาขายได้ 100 ล้านเหรียญ ขาดทุนไป 1,900 ล้านเหรียญ

เมื่อ พ.ศ. 2542 บริษัทเคเอสซีได้กำไรตั้งแต่วันแรกที่เปิดดำเนินการ ไม่มีหนี้ใครเลย มีเงินสดในมือ 100 ล้านบาท มีบริษัทการเงินจากสหรัฐอเมริกาติดต่อขอเป็นนายหน่านำเข้าตลาดหลักทรัพย์อเมริกา อ้างว่าน่าจะขายเคเอสซีได้ประมาณ 1,000 ล้านเหรียญ หรือ 40,000 ล้านบาท ถ้าขายได้จริงผู้เขียนก็เป็นมหาเศรษฐีไปแล้ว แต่ขายไม่ได้เพราะตลาดอินเทอร์เน็ตทั่วโลกพังเสียก่อน

ผู้เขียนได้รับเชิญไปโรดโชว์ (Road Show) โฆษณาประชาสัมพันธ์เคเอสซีที่นิวยอร์กจัดโดยเฟลมมิงส์ (Flamings) เมื่อวันที่ 19-20 เมษายน พ.ศ. 2542 ของบริษัทอื่น ๆ เขาไปกันบริษัทละ 5-10 คน ของเคเอสซีผู้เขียนไปคนเดียว เสนอเสร็จมีคนสนใจซื้อกิจการมากมาย

กลับมาเมืองไทย ผู้เขียนก็รายงานให้คณะกรรมการบริษัททราบ ปรากฏว่าจัสมินซึ่งถือหุ้นอยู่ร้อยละ 25 ไม่เห็นด้วย คือ จัสมินอยากเอาชื่อเคเอสซีไว้ในจัสมิน จะได้ทำให้หุ้นของจัสมินขึ้นราคา ตกลงจัสมินยื่นฟ้องศาลแพ่ง คัดค้านการขายเคเอสซี สู้คดีกันอยู่ 5-6 เดือน ระหว่างนั้นบริษัทอินเทอร์เน็ตทั่วโลกซบเซา มีบริษัทอินเทอร์เน็ตแจ้งเดือนละ 400-500 บริษัท ฉะนั้น แทนที่จะขายบริษัทเคเอสซีได้ 1,000 ล้านบาท ก็ต้องขายในราคาในตลาดพังแล้ว สรุปผู้เขียนได้กำไรจากการตั้งเคเอสซีประมาณ 40 ล้านบาท เสียภาษีครบถ้วนถูกต้องตามกฎหมายก็ยิ่งดีกว่าไม่ได้อะไรเลย เพราะถ้าไม่ขายและรออยู่ถึง พ.ศ. 2547 บริษัทเคเอสซีก็ขาดทุนสะสมประมาณ 100 ล้านบาท หลายคนบอกว่าอาจารย์ศรีศักดิ์ ตัดช่องน้อยแต่พอตัวหนีออกไปได้ทันก่อนที่เคเอสซีจะขาดทุน [28]